



百聞は一見に如かず (สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น) โตเกียว ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลก จึงมีหลายสิ่งที่น่าสนใจอย่างมาก ครั้งนี้พวกเราได้พักอยู่ในเกสต์เฮาส์อยู่ไม่ไกลจากนิชิโนโปริ ต่อให้เราต้องนอนเบียดกันในห้องเล็กๆ แต่เราได้มีโอกาสพบปะกับนักท่องเที่ยวหลากหลายชาติทั่วโลก และเราได้มีโอกาสสร้างความสนิทสนมระหว่างเพื่อนๆ ในโครงการเพราะมีห้องนั่งเล่นรวม และมีสวนสาธารณะรอบๆ สถานที่ที่สวยงามและอากาศดี ไหนจะเรียนห้อง B1 เป็นโอกาสที่ดีที่ผมจะได้มาทบทวนและปูพื้นฐานใหม่ในการเรียนภาษาในแบบประเทศเจ้าของภาษา ไหนจะเป็นคาบบ่ายอีก ก็เลยได้ มาที่นี้เราได้มีโอกาสมาลองใช้ชีวิตนักเรียนภาษาที่ญี่ปุ่น ท่ามกลางอุปสรรคมากมายไม่ว่าจะเป็นปัจจัยภายในหรือภายนอกก็ตาม สำหรับผมที่ได้พบเห็นมา มีอยู่สองสิ่งที่สำคัญที่สุดในการมาใช้ชีวิตอยู่ที่ญี่ปุ่น นั่นก็คือ วินัยและความใฝ่รู้ ในทุกๆ วันที่เรียนที่ ABK เช่นเราจะแจกการบ้านให้เรามาฝึก 2-3 อย่าง และต้องส่งให้ทันภายในคืนวันนั้น และหมั่นทบทวนกันเพื่อสอบในวันถัดไป รวมถึงต้องคอยสังเกตสิ่งรอบๆ ตัวของเรา ผมรู้สึกว่ ผมต้องมีวินัยมากกว่าที่ไทยอีกหลายเท่าตัวเลย เพราะต้องคอยหอบไปซักผ้าทุกสัปดาห์ แลผมต้องหมั่นทำความสะอาดห้องเป็นประจำ ซึ่งเราอยู่ร่วมกัน 5 คนในห้องเดียวกันจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพียงแค่กิจกรรมที่โครงการได้จัดไว้ให้พวกเรานั้น ไม่พอต่อการเปิดโลกทัศน์ในหลากหลายมุมมองในประเทศญี่ปุ่นเป็นแน่ครับ ผมจึงคิดว่า “ความใฝ่รู้” ที่รู้จักการค้นคว้าหาความรู้และออกไปพบกับสถานการณ์จริงๆ และมีโอกาสได้พบปะกับคนญี่ปุ่นจริงๆ หลังจากที่ผมได้ไปเดินรำโยซา ไปด้วยร่วมกับทีมญี่ปุ่น ในฐานะประธานชมรมของสถาบันของเรานั้น ก็ทำให้ผมรู้จักการทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่น การวางตัว การใช้คำที่สุภาพต่างๆ อย่างดีขึ้น แลผมได้มีโอกาสไปร่วมงานคอนเสิร์ตและได้พบปะและรู้จักกับเพื่อนๆ ชาวญี่ปุ่นมากมายอีกด้วย ในช่วงท้ายโครงการ ก็ได้มีโอกาสไปเที่ยวจังหวัดต่างๆ นอกภูมิภาค เช่น คะนะกะวะ ไซตะมะ โอซะกะ เกียวโต เฮียวโงะ โอคะยะมะ คะงะวะ และทตโตะริอีกด้วย ทั้งนี้ การมาใช้ชีวิต 2 เดือนที่ญี่ปุ่น ผมก็จะสรุปได้เป็นสุภาษิตภาษาญี่ปุ่นสั้นๆ ว่า “สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น” ครับ ต่อให้อ่านรีวิวมาเป็นสิบเป็นร้อยเพจ เราก็ไม่อาจจะรับรู้เท่าตัวเราได้มาสัมผัสจริงๆ ที่นี้ ที่เดียวเลยครับ!